

[Ludvig Christensen.]

Ordfører for Venstre i, at det paa mange Omraader maaske kan være uheldigt, hvis man uden videre afleverer den Kommunerne hidtil tilkommende Ret til at autorisere, navnlig til private Selskaber. Hvis man overalt havde med kommunale Selskaber at gøre, vilde Faren være noget mindre, men da det Landet over drejer sig om mange forskellige private Selskaber med forskelligartede økonomiske Interesser, vil der kunne opstaa urimelige Forhold, som Landets Borgere ikke kan være tjent med. Jeg er derfor meget tilfreds med, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, men kan i øvrigt paa det Partis Vegne, jeg repræsenterer, tilsige vor Medvirkning til en rimelig Ordning af dette Forhold, en Ordning, som alle Landets Borgere vil kunne være vel tjente med.

Ellinger: Maa jeg begynde med en lille Bemærkning om formelle Ting. Det foreliggende Lovforslag er jo et af disse Forslag — hvoraf der gives adskillige —, som gaar ud paa Ændringer i en bestaaende Lov, og det turde da formentlig være rigtigt, naar man skrider til saadanne Ændringer, da at anføre den paagældende Lovs Navn rigtigt. Lovens Titel lyder saaledes: Lov om Berettigelsen til at udføre Arbejder ved Vand-, Gas- eller Elektricitetsværker samt Kloakledninger og indvendige Husspildevandsledninger. Den sidste Ende er imidlertid kappet af her og afløst af et „m. v.“, der formentlig skal betyde „med videre“. Men saaledes er Lovens Navn jo ikke, og det kunde dog ikke betyde meget i Statens Økonomi at trykke det hele Navn op. Det kan maaske være et langt Navn at hedde Karl Kristian Vilhelm Steincke, men hvis man vil af med Vilhelm, maa det ske paa lovlig Maade, og det koster jo 33 Kr. 66 Øre. Om man kan blive af med de andre Fornavne, man har, paa lignende Maade, har jeg ikke undersøgt.

Lovforslaget tilsigter at bøde paa en Ordning, der har medført, at der rundt omkring sker Ting, som navnlig er slemme for Elektricitetsværkerne ved, at elektrisk Installationsarbejde udføres af Folk, som har faaet Bemyndigelse dertil. Det kan ikke bestrides, at Værkerne har bedre Forstaaelse af, hvilke Krav der bør stilles. For saa vidt maa jeg altsaa anse Lovforslaget for betimeligt, i alt Fald for Elektricitetsværkernes Vedkommende. Nu maa man imidlertid erindre, at det ikke er noget Paabud, der her gives Kommunalbestyrel-

serne; det er en Ret, de faar. Allerede ved Loven af 1903 har Værkerne faaet nogen Ret og en ubetinget Ret, idet der i Loven af 1903 stod: Ejes eller drives noget af de her omhandlede Værker af private, har disse Indstillingsret med Hensyn til, hvilke Personer det kan overdrages at udføre saadant Arbejde. En saadan Indstillingsret vil vel i Almindelighed blive respekteret af de paagældende Myndigheder. Men i det foreliggende Lovforslag foreslaas det jo ikke at paalægge Kommunalbestyrelserne en Pligt til at overdrage Retten til Værkerne, idet der staar, at Retten til at udstede og tilbagekalde Bemyndigelse til at udføre disse Arbejder kan Kommunalbestyrelsen for 5 Aar ad Gangen overdrage til et Værk eller Forsyningsselskab. Det er et stort Spørgsmaal — eller det er vel egentlig ikke noget Spørgsmaal —, om Kommunalbestyrelserne ikke har denne Ret i Forvejen. Det forekommer mig, at der ikke er nogen Bestemmelse, der kan forhindre Kommunalbestyrelserne i for 5 Aar at overdrage denne Ret til et privat Selskab. Det synes da, at Lovforslaget er affattet saaledes, at det i Virkeligheden kun siger, at det, Kommunalbestyrelserne i Forvejen har Ret til, har de Ret til.

Den ærede første Taler kan have Ret i, at hvis den Tanke, som ligger i Lovforslaget, gennemføres, kan det have til Følge, at en Del Mennesker mister deres Arbejde, og det er jo altid meget uheldigt. Dog vil det neppe ske, hvis de paagældende er kvalificerede til at udføre dette Arbejde. Men hvis man nu gik den Vej, som den ærede Taler omtalte, nemlig bestemte, at en Kommunalbestyrelse ikke skulde være bundet ved, at Retten til at udstede og tilbagekalde Bemyndigelse til at udføre de her omhandlede Arbejder er overdraget for 5 Aar, men at f. Eks. en ny Kommunalbestyrelse skulde kunne ændre den Bestemmelse, den foregaaende Kommunalbestyrelse havde taget, vilde man derved risikere at komme ud for ganske det samme, nemlig at Mennesker, som hidtil havde haft deres Erhverv ved at udføre saadanne Arbejder, mistede det. Jeg finder, at Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelserne kan overdrage Retten paa 5 Aar til private Værker, er en naturlig Bestemmelse og en Bestemmelse, som giver en vis Tryghed til alle Sider.

Vi fra vor Side modtager i øvrigt Lovforslaget med stor Velvillie og skal efter Evne bidrage til, at det kan overgaa til Folketinget.